D·N
28/2 1952

Utrikesdebatt under pari

Gårdagens utrikesdebatt var ovanligt stillsam, vilket inte vill säga lite. Orsakerna är flera. För närvarande råder ett slags balans mellan väst och öst, några tecken på omedelbar krigsfara finns inte, kriget i Korea har stagnerat. Härtill kommer att det är valår; oppositionen vill inte utmana den länsregerande riktning inom regeringsblocket, som är färdig att begagna ordet krigshets i valagitationen, genom att ens antyda modifikationer i vår alliansfria politik. Antydningarna om anslutning med nordiska stater (hr Hjalmarson om Bornholm) eller om att vår politiska kurs inte i alla lägen kan vara oförändrad var därför än blygsammare än eljest. Hr Öhlin verkade nästan ängslig i sin bön om att regeringen skulle uppskatta och framhäva enigheten kring neutraliteten. Hrr Wedén och Häckner markerade som vanligt en särlinje, men även dessa orädda debattörer tycktes något dämpade. Hr Hjalmarson deklarerade vår anslutning till västerns värderingar med ett patos som gjorde intryck, men hans rekommendationer var högst anspråkslösa. I specifik punktform riktade däremot en rad oppositionstalare verkningsfull kritik mot regeringspolitiken, och deras betonande av vår allmänna inställning är av värde, även om den kunnat vara mera konkret och eftertrycklig.

På regeringssidan sades inte något så generellt och uppenbart begripligt som vid flera tidigare tillfällen. De gamla plattheterna framfördes utan garnering, men också utan tillsats av galenskaper. Hr Undén talade visserligen om att vi skall minska motsättningarna mellan öst och väst och "att man väntar av oss att vi skall göra så". Tror verkligen någon att Sveriges hoppande mellan blocken för dem närmare varandra? På denna enda punkt tycks vår utrikesminister vara en fantasins martyr.

Några frågor i FN blev föremål för en debatt som knappast innehöll något nytt, men är av intresse som uppregning och precisering av viktiga meningsbrytningar. Utrikesministern försvarade vår röstning för det kommunistiska Kinas inträde i FN. Hans motivering var rent folkrättsligt upplagd. Det kommunistiska Kinas regering har erkänts av Sverige, enligt Oppositionen vill inte utmana den länsregerande riktning inom regeringsblocket, som är färdig att begagna ordet krigshets i valagitationen, genom att ens antyda modifikationer i vår alliansfria politik. Antydningarna om anslutning med nordiska stater (hr Hjalmarson om Bornholm) eller om att vår politiska kurs inte i alla lägen kan vara oförändrad var därför än blygsammare än eljest. Hr Öhlin verkade nästan ängslig i sin bön om att regeringen skulle uppskatta och framhäva enigheten kring neutraliteten. Hrr Wedén och Häckner markerade som vanligt en särlinje, men även dessa orädda debattörer tycktes något dämpade. Hr Hjalmarson deklarerade vår anslutning till västerns värderingar med ett patos som gjorde intryck, men hans rekommendationer var högst anspråkslösa. I specifik punktform riktade däremot en rad oppositionstalare verkningsfull kritik mot regeringspolitiken, och deras betonande av vår allmänna inställning är av värde, även om den kunnat vara mera konkret och eftertrycklig.

På regeringssidan sades inte något så generellt och uppenbart begripligt som vid flera tidigare tillfällen. De gamla plattheterna framfördes utan garnering, men också utan tillsats av galenskaper. Hr Undén talade visserligen om att vi skall minska motsättningarna mellan öst och väst och "att man väntar av oss att vi skall göra så". Tror verkligen någon att Sveriges hoppande mellan blocken för dem närmare varandra? På denna enda punkt tycks vår utrikesminister vara en fantasins martyr.

Några frågor i FN blev föremål för en debatt som knappast innehöll något nytt, men är av det ena eller det andra förslaget skulle leda till fria val i Östsydkland lär alla ha insett; skillnaden mellan förslagen var blott att det svenska inte skulle leda till ett direkt fastställande från FN:s sida av att dylika fria val var genomförda att uppnå — förslaget måste alltså verka irriterande i väststaterna och Västtyskland och vänligt mot Ryssland, alltså just vad hr Undén tycks mena med sin försoningsverksamhet. Denna diplomati blev skarpt kritiserad i riksdagen, även av hr Sandler, som med rätta frågade om skälen till ett förslag "som framkallade förvåning och förargelse och undrad van som låg bakom". Hr Undéns försvar för förslaget, som svenskarna själva frånföll, är minnesvärt: Sekt-

Portvaktsstrejk kan undvikas

Det är med djup olust som hyresgästerna noterat det negativa förhandlingsresultatet mellan portvakter och fastighetsägare. Man kan inte förstå att det skall vara så svårt att göra upp just på detta område. Särskilt i år, då LO och Arbetsgivareföreningen dragit upp noranda linjer för avtalsrörelsen, borde — tycker man — en uppgörelse kunna slutas efter dessa linjer.

Ingen bestrider att Fastighetsarbetareförbundet har rätt när det i en kommuniké förklarar att för dess medlemmar förutsätter samma skal till lönehöjning som för andra arbetargrupper. Samtidigt meddelar emellertid fastighetsägarna att portvaktarna kräver 25 procents lönehöjning, vilket onekligen överstiger vad andra grupper har fått. Men det är bekant att även dessa från början presenterade avtalsförslag som låg i överkant. Man får väl därför se kravet som ett bud med prutmån. Märkligare är de motstridiga uppgifter som lämnas om förhandlingsvilligheten. Portvakterna gör gällande att arbetsgivaren över huvud taget inte vill diskutera en ändring av lönerna, medan fastighetsägarna påstår att förhandlingarna strandat därför att man på arbetarsidan inte velat diskutera en modifiering av kraven.

Man kan förmoda att bakom dessa motsättningar ligger det förhållande som redan i fjol förorsakade konflikt, nämligen att staten inte vill ge fastighetsägarna någon garanti för att lönehöjningen får tas igen på hyrorna. I fjol fick de erfara hur regeringen, när vårt levnadsvärde hade träffats med portvakterna, högst väsentligt prutade ner den hyreshöjning i äldre fastigheter som hyresrådet godtagit. Fastighetsägarna har under senare år behandlats mycket enligt från regeringshåll, de har relativt sett fått finna sig i en fortgående inkomstnivellering — men kan säga att de fått betala den socialdemokratiska regeringens propagandanummer att hålla hyrorna fastlåsta i äldre fastigheter.

Lika berättigat som det är att portvakterna får en skälig lönelyftning, lika självklart är det att fastighetsägarna inte kan pressa in en sådan i sina från år till år krympande marginaler. De måste ta igen lönehöjningarna på hyrorna. Det är en konsekvens som godtagits på andra områden, och regeringen bör under hand kunna ge fastighetsägarna försäkringar på denna punkt. Hr Ström har en chans att visa att han ser mera realistiskt på hyresfrågorna än hr Möller gjorde. En medlingskommission för en relativt lätt uppgift om regeringen — som är tredje part i målet — intar en mera positiv attityd än i fjol. Det är på regeringen det beror om motsättningarna skall leda till öppen konflikt med allt vad detta innebär av påfrestningar för hyresgästerna.

Det är samma taktik som den svenske socialdemokratin är beredd att använda mot alla dem som misstänks för att vilja följa den internationella socialdemokratins paroller om gemensamt försvar mot agripare.

PRESSGRANNAR

Delade meningar råder inom socialdemokratin i stattsfrågan — det är ingen hemlighet, skriver Arbetarbladet (s). Det är bekant att meningarna brutit sig i socialdemokratiska riksdagsgruppen:

Socialminister Strång ligger tonvikten vid de socialpolitiska områden som ännu uppvisar besvärande vita fläckar. Dit hör i första hand tjuvförsäkringen och barnbidragets reslvärde. Båda intar en framträdande plats på dagsordningen över önskvärda reformer. Er annan ställning intar arbetarpensioneringen som är tänkt bekostad av parternas avgifter och inte av skattemedel. Men just emedan den genom inflationen inträdda oberäkneade skattesärskrpningen hårt drabbat de mindre inkomsttagarna, blir en skattelättnad tillika en reform av samma skyddande och lättande verkningar som en egentlig socialreform. Att en motsättning uppstår mellan kravet på socialt reformer och skattesänkning är självklart. Men den kan rimligtvis inte få drivas ditthän att den senare under alla förhållanden är utesluten. Reformbehovet var inte mindre 1947, även enskga dock inte hindra den omfattande skattesänkningen. De riksdagsmän som eventuellt känner samvetsförebråelser över sin medverkan till lägre skatter inför de otillfredsställda socialpolitiska reformbehoven borde nog kunna sova gasnka gott om nätterna — särskilt med tanka på att det verkligen är en vida sgeröd önskan också bland breda skikt än komattagsta att sänka skattetrycket.

Det vore orimligt att låta den automatiska skattesärkpning som inträffat sedan 1947 kvarstå ojusterad.

Saco-konflikten kan locka till omläggningar som gör arbetsgivaren mindre aktionskänslig, påpekar Upsala Nya Tidning (fp), som anser det klokt att ta med även denna möjlighet i kalkylerna:

Även om det totala behovet av skadeslnk arbetskraft ständigt växer, är det inte för den skull alldeles nödvändigt att staten skall ha så många i sin egen tjänst. Antalet statstatställda lärvogrkallärare kan uppenbarligen inte minskas, tvärtom, men det finns många länder som redan sig med färre förvaltningsinstanser än vi har, och åtskilligt av den tekniska planläggningen för statens räkning kan lämnas ut på entreprenad. Det finns ingen anledning att önska något dylikt, men möjligheten bör till dess som måste tas med i konfliktkalkylerna.

Ännu har inget avgjort arbetet inträffat. Båda sidornas företrädare bör också inse att "tredje man", allmänheten, önskar en förlikning, och att detta önskemål kommer att tillta i styrka eftersom tiden går. Naturligtvis måste en förlikning grunda sig på principer vilkas rättvisa är påtaglig. Professor Öhlin har

SMÅINDUSTRIN, en obekväm företagsgrupp

Av direktör BENGT SJÖNELL

För den som arbetar inom småindustrin och därför betraktar den samhällsekonomiska utvecklingen från dess synvinkel ter sig situationen klart obehaglig.

Olika tecken tyder på att den officiella inställningen till småindustrin gradvis börjar närma sig den rena irritationen, och antydningar saknas inte att småindustrin är ett mer eller mindre onödigt påhäng på vårt näringsliv som snarast i det allmännas intresse bör "rationaliseras bort".

Sådana åsikter har tidigare även framförts från vissa större konkurrenter till småindustrin i olika branscher, men har givetvis av småindustrin tagits mycket lugnt, då de mest utgjorts av temperamentsfulla

Den s. k. Hajlbyaffären har icke ignorerats av Sveriges nätsvängande myndigheter, skriver Expressen (fp):

Sedan kungl. maj:ts uppmärksamhet påkallats har justitiekanslersämbetet verkställt en utredning som nu lär vara färdig att avlämnas. Utredningen har av allt att döma varit i goda händer. Men den ömma öppna frågan är om den kommer att offentliggöras. Kejsekommissionen tog på sin tid ansvaret för fullkomlig offentlighet av sin utredning, även i ofälna eller ogynnsamliga enskildheter. Det framtvang av ärendet att utreda nyhetsspridning. I Hajlbyaffären räcker det att kräva klart besked, offentlig redovisning, på de tre punkter som här antnyts. Alltså svar på tre frågor; har svenska myndigheter, av falska lojaliteter, förletts till

1) deportation,
2) internering på sinnessjukhus,
3) kränkning av brevhemligheten?

Det vore en skam för svensk press om den inte på dessa punkter ställde tidningen Arbetaren affirmativa besked av. Den djupa olust-man känner vid hela affären får inte förleda en till falska lojaliteter.

När utredningen är klar måste svaret på frågorna lämnas.

Riksdagssammanträden

Torsdagen den 28 Februari 1952

Första Kammaren kl. 3 em.
Andra Kammaren kl. 3 em.
Konst.-utsk. kl. 10 fm. Obs.
Statsutsk. 1:a, 2:a o. 3:e avd. kl. 11 fm.
Statsutsk. 4:e avd. kl. 10 fm. Obs.
Bevillm.-utsk. in pleno kl. 11 fm.
Bevillm.-utsk. 1:a avd. omed. efter utsk.-sammanträdet.
Bevillm.-utsk. 2:a avd. kl. 10 fm. Obs.
Bankoutsk. kl. 11 fm.
Delegerade till Lagutsk. kl. 10.55 fm. i 2:a lagutsk. lokal.
2:a Lagutsk. kl. 11 fm.
Första Kamm. Beredn.-utsk. kl. 9.30 fm.
Andra Kamm. Beredn.-utsk. kl. 2 em. Obs.

nes dessutom snabbt ökas allteftersom t. ex. procentuellt sett allt fler tjänstemän anställs inom storindustrin till följd av den svällande förvaltningsapparaten. Småindustrin dras som sagt med kapitalbrist, men detta handicap har i stor utsträckning uppvägts av företagarens större rörelsefrihet och möjlighet till rent personliga initiativ.

De största faroma lurar således inte från storkonkurrenternas sida så länge kampen får ske på åtminstone relativt lika villkor. Vad som emellertid kommer framtiden för småindustrin att förefalla märk är att den synes ha börjat ta sig obekväm för de styrande. En rad sländde tecken härpå kan anföras. Svensk industriförening har i olika remissvar angående kreditkontroll, räntereglering, investeringsavgifter osv. påvisat att de föreslagna och sedermera beslutade åtgärderna är farligast just för småindustrin; de måste innebära att denna tvingas till långsamt bortvissnande genom att all nyetablering hindras.

Ändå är tillvaron av en småindustri som fyller den inhemska konsumtionens rikt nyanserade efterfrågan på diverse konsumtionsvaror i olika branscher förutsättningen för en rationell och konkurrenskraftig produktion. Storindustrins ofta mycket långsiktiga leveransprogram medger inte en hastig omläggning av produktionen för att fylla den efterfrågan på en viss vara som plötsligt kan bli aktuell. Här står småindustrin med sina små och differentierade produktionsserier till reds.

I det ena departementet förestås straffpröjlöjder för dem inom näringslivet som vidtar åtgärder i syfte att förhindra eller försvära nyetablering (nyetableringsavkkunniga), i det andra departementet förestås åtgärder som på effektivaste möjliga sätt hejdar alla nyetableringstrivnaden för småindustrins del (långtidsutredningen). Man kan efterlysa anledningen till statsmakternas hårdnande inställning till småindustrin, som verkar desto mer överraskande som denna industrigrupp endast för några år sedan var mäkta popular och föremål för en hel del statligt intresse åtminstone av teoretisk art. Är anledningen möjligen den att de små fabrikanterna inte är lika lätta att kontrollera utan och innan som de stora och "rationella" enheterna?

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro 1616 (för annonser) nummer 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ekblom
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Rudman
Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: Helge Bratthen
PRENUMERATIONSPRISER:
A - Stockholmsupplagan
Stor-Stlhlm Övriga länsingsområde landet
Månad ..... kr. 5.75 kr. 5.50
Kvarta ..... » 16.75 » 16.—
Halvår ..... » 33.— » 31.50
Helår ..... » 66.— » 63.—
ANNONSPRISLISTA
daterad 15.1.1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm, 1952.

INDIEN
SER FRAMÅT
Av FREDRIK FRANKLIN
Pris 11.—, inneband 16.—

PRESSEN OM BOKEN:
"Det är inte ofta en recensent finner sig kunna helt instämma med resp. förlags resande omdömen om sina böcker. Här föreligger emellertid ett undantag. Icke ett enda överord har i denna uppsikts i förlagsreklamen, trots att den innehåller en sats som denna: I sin nya bok, Indien ser framåt, skildrar fil. kand. Fredrik Franklin i ett antal välskrivna kapitel elegant och moderna kande den förvandlingsprocess, som det svenska samhället just nu genomgår politiskt, socialt och religiöst. Sant allsammans, sant till och med också en elegansen i skrivsättet."
J. M. Ollén i Svenska Morgonbladet.
"Fredrik Franklins bok kunde inte ha kommit lägligare. Själv född och uppvuxen på indiska halvön ster han ju dagligt liv söder om Himalaja så nära som tänkbar kan. Det är också en avsaklart förtjänst. "Indien ser framåt" skulle verkat odaton alltför elegant och kulturcval i det bedrövliga sydasiatiska sammanhanget, om stadien inte varit så stickande realistisk."
G. O—n i Svenska Dagbladet.
TRIANGEL FÖRLAGET

Återförsäljare för
DKW
RESERVDELAR och TILLBEHÖR i fullständig sortering
SPECIALISTER PÅ 2-TAKTSMOTORER

Vi utföra alla slags
REPARATIONER
omsorgsfullt, snabbt och med största sakkunskap.

BOHLIN & SÖDERGREN
Bilservice
NYTORGSGATAN 31 • TELEFON 42 72 72

STOR Realisation
börjar i dag
400 kostymer 200 rockar
Kostymer, sport ..... från 78.-
Kostymer, yllekamgarn från 78.-
Kostymer, eng. helylle från 155.-
Paletåer, ulstrar ..... från 65.-
Trenchcoat ..... från 139.-
Blazer ..... från 25.-
Skjortor, fast krage ...från 9.90
Skjortor, lösa krag. ...från 12.90
Pyjamas, flanell, ...från 13.90
Slipsar 1.90, 2.90, 3.90
Kalsonger, tröjor pr st. fr. 4.90
Strumpor, ylle ..... från 1.90
Ridstövlar för damer o. herrar 105:-
500 par Långbyxor extra erbj. kr. 25:-
Svenska Ekiperings Aktiebolaget
Sibyllegatan 31 — Tel. 62 40 66, 62 42 04

Churchill kunde
Ost Attlee,
som angripit premiärministern för att i USA ha talat för positivt om det nationalistiska Kina, anföra att labourregeringen i själva verket förra våren lovat att stödja operationer mot Kommunist-Kina under vissa bettingelser. Därmed klarlades att någon konkret motsättning mellan högerns och arbetarpartiets utrikespolitik i denna punkt inte kan fastställas. Det verkar troligt att Attlees angrepp väsentligen var ett försök att tillfredsställa Bevanoppositionen inom partiet. Av både Morrisons och Bevans tal under debatten framgår emellertid att labour är benäget att öka sina valchanser genom att lika billigt som lättsinnigt framställa den sittande regeringen som halvt om halvt krigshetsare.

Lika fräsch på resan som i duschen
med Bris
— toalettvålen som är anti-odör!

Tänk Er att alltid ha den där härligt fräska känslan som när Ni tar Er morgonduschen. Hur skall Ni bevara den känslan genom dygnets alla timmar?

Så här bevarar Bris Er frishet.
Transpirationen är i sig själv luktfri. Den obehagliga doften uppstår först då svetten angrips av hudens bakterier. Bris dödar hudens bakterier och sätter alltså effektivt stopp för transpirationsdoften. Bris är anti-odör!

90 % av hudbakterierna dödas.
Vetenskapliga undersökningar har visat, att Bris dödar 90 % av hudbakterierna, medan vanlig tvål endast skäljer bort 10 %. Med bakteriedödande Bris är ingen dolt. Tack vare Bris är Ni lika fräsch på resan som i duschen!

Tänk på barnens hy.
Bris ger en behaglig känsla av frishket och renhet, ty Bris verkar även mellan tvättningarna. Den är idealisk för barnens känsliga hud, en förnämlig toalettvål för hela familjen. Bris är mild, mjuk, härligt parfymerad, lödande och len — en oöverträffad skönhetstvål!

Pris Kr. 1.-

AB Sunlight, Nyköping B 13-2254-52

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.